

УДК 351.07

DOI [https://doi.org/10.32689/3083-774X-2026-2\(47\)-6](https://doi.org/10.32689/3083-774X-2026-2(47)-6)

ПАРТНЕРСЬКА ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ ТА БІЗНЕСУ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ: ІНСТИТУЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ, ФІНАНСОВІ ІНСТРУМЕНТИ ТА ЦИФРОВІ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Кадлубович Т. І., Некряч А. І.

PARTNERSHIP INTERACTION OF THE PUBLIC AUTHORITIES AND BUSINESS UNDER UNCERTAINTY: INSTITUTIONAL MECHANISMS, FINANCIAL INSTRUMENTS, AND DIGITAL TRANSFORMATIONS

Tatiana Kadlubovych, Anastasiia Nekryach

Анотація

Здійснено теоретичне узагальнення та запропоновано прикладні шляхи вирішення наукового завдання щодо вдосконалення партнерської взаємодії органів публічної влади та бізнесу в умовах невизначеності. Систематизовано теоретико-інституційні засади взаємодії суб'єктів публічного та приватного секторів в умовах високотурбулентного економічного середовища. Доведено, що традиційна модель державного управління, базована на жорсткому регулюванні та контролі, вичерпала свій ресурс, зумовлюючи необхідність переходу до концепції держави як сервісної платформи. Обґрунтовано, що фундаментальним економічним ресурсом та компенсатором недостатності формальних механізмів у період криз виступає інституційна довіра. Здійснено порівняльний аналіз та оцінку функціонування наявних інституційних механізмів і фінансових інструментів підтримки публічно-приватного партнерства в Україні. Встановлено, що ключовими важелями стимулювання інвестиційної активності виступають державні та муніципальні гарантії, пільгове кредитування, пряме співфінансування, податкові та митні преференції у межах спеціальних режимів (зокрема індустріальних парків), а також механізм плати за доступність. Виявлено суттєвий дисбаланс між декларативними нормами законодавства та практичною реалізацією проєктів, зумовлений високими некомерційними ризиками, тривалістю підготовчих процедур та обмеженістю бюджетних ресурсів, що вимагає впровадження гнучкіших гібридних моделей фінансування. Обґрунтовано пріоритетні напрями діджиталізації та запропоновано прикладні шляхи цифрової трансформації процесів взаємодії владних структур і бізнесу. Наголошено, що цифровізація є головним інструментом мінімізації суб'єктивного людського чинника, усунення корупційних ризиків та підвищення прозорості прийняття рішень. Визначено прикладні вектори цифрової трансформації, серед яких: створення єдиного інтегрованого вебпорталу проєктів публічно-приватного партнерства, переведення дозвільних процедур у формат e-Services, застосування алгоритмів Big Data та смарт-контрактів для автоматизованого моніторингу виконання угод, а також впровадження технологій Blockchain і стандартів Open Data для гарантування непорушності юридичних фактів та рівного доступу до ресурсів.

Ключові слова: суспільство, публічне управління, взаємодія, соціальна взаємодія, партнерська взаємодія, влада, публічна влада, органи публічної влади, бізнес, публічно-приватне партнерство, фінансові інструменти підтримки бізнесу, глобальні загрози, штучний інтелект, цифровізація.

Abstract

The paper provides a theoretical generalization and proposes applied ways to solve the scientific task of improving the partnership interaction between public authorities and business under uncertainty. The theoretical and institutional foundations of interaction between public and private sector entities in a highly turbulent economic environment are systematized. It is proven that the traditional model of public administra-

tion, based on rigid regulation and control, has exhausted its resource, necessitating a transition to the concept of the state as a service platform. It is substantiated that institutional trust serves as a fundamental economic resource and a compensator for the insufficiency of formal mechanisms during crisis periods. A comparative analysis and evaluation of the functioning of existing institutional mechanisms and financial instruments supporting public-private partnerships in Ukraine are carried out. State and municipal guarantees, preferential lending, direct co-financing, tax and customs preferences within special regimes (particularly industrial parks), as well as the availability payment mechanism, are identified as key levers for stimulating investment activity. A significant imbalance between the declarative norms of legislation and the practical implementation of projects is revealed, caused by high non-commercial risks, lengthy preparatory procedures, and limited budget resources, which requires the introduction of more flexible hybrid financing models. Priority areas of digitalization are substantiated, and applied paths for the digital transformation of interaction processes between power structures and business are proposed. It is emphasized that digitalization is the main tool for minimizing the subjective human factor, eliminating corruption risks, and increasing decision-making transparency. Applied vectors of digital transformation are defined, including: the creation of a single integrated web portal for public-private partnership projects, the transition of licensing procedures to the e-Services format, the application of Big Data algorithms and smart contracts for automated monitoring of agreement execution, as well as the implementation of Blockchain technologies and Open Data standards to guarantee the integrity of legal facts and equal access to resources.

Key words: society, public administration, interaction, social interaction, partnership interaction, government, public authority, public authorities, business, public-private partnership, financial instruments to support business, global threats, artificial intelligence, digitalization.

1. Вступ. В Україні взаємодія між органами державної влади та суб'єктами господарювання є визначальним елементом державної політики, спрямованим на формування сприятливого економічного середовища. Вона реалізується через систему нормативно-правового забезпечення, що гарантує прозорість, конкурентоспроможність та інституційну стабільність ринку. Метою регулювання цих взаємовідносин є забезпечення рівних умов для суб'єктів підприємництва, мінімізація адміністративних бар'єрів, а також правовий захист інтересів бізнесу. Водночас сучасний етап розвитку світової та національної економіки характеризується високим рівнем турбулентності та невизначеності. Глобальні виклики, зумовлені геополітичною нестабільністю, макроекономічними коливаннями та стрімкою діджиталізацією, докорінно змінюють архітектуру відносин між державним та приватним секторами. Традиційна модель взаємодії, що базувалася на жорсткому регулюванні та контролі, вичерпала свій ресурс. Натомість виникає гостра потреба у формуванні нової парадигми – співпраці держави як сервісної платформи та бізнесу як ключового драйвера економічного зростання.

Особливості взаємодії органів державної влади та бізнесу в Україні висвітлено в працях багатьох науковців. Зокрема, наукове підґрунтя моделей взаємодії держави та бізнесу в межах реалізації інвестиційної політики України на засадах публічно-приватного партнерства обґрунтовано в працях В. Венгера та О. Кушніренка [1, с. 89]. М. Паля-

ниця [2, с. 168] встановив, що під впливом пандемічних викликів відбулися деструктивні зміни в логістичних маршрутах експорту, а масштабні міграційні процеси та релокація підприємств спричинили суттєві диспропорції в національній економіці. Е. Овчарук [3, с. 35] обґрунтувала необхідність спрямування взаємодії органів публічної влади та суб'єктів господарювання на максимальну інтеграцію спільних управлінських завдань і функцій. О. Сенишин, Н. Ільків та Є. Угольков [4] визначили стратегічні напрями співпраці бізнесу, інститутів громадянського суспільства й держави в умовах динамічних трансформацій. Т. Новаченко [5] підкреслює, що саме взаємодія є базовою умовою для вибудовування високого рівня суспільної довіри до інституцій державної влади та наголошує, що стратегічне партнерство повинно ґрунтуватися на фундаментальних національних цінностях, бути орієнтованим на захист територіальної цілісності України.

Метою дослідження є обґрунтування теоретико-методологічних засад та розробка практичних рекомендацій щодо удосконалення партнерської взаємодії органів публічної влади та бізнесу в умовах невизначеності на основі розвитку інституційних механізмів, ефективного використання фінансових інструментів та активізації процесів цифрової трансформації.

На виконання мети сформульовано такі завдання:

– систематизувати теоретико-інституційні засади взаємодії суб'єктів публічного та при-

ватного секторів в умовах високотурбулентного економічного середовища та визначити ключові чинники впливу на рівень їхньої взаємної довіри;

- здійснити аналіз і оцінку функціонування наявних інституційних механізмів і фінансових інструментів підтримки та стимулювання публічно-приватного партнерства в Україні;

- обґрунтувати пріоритетні напрями діджиталізації та прикладні шляхи цифрової трансформації публічно-приватного партнерства.

2. Матеріали і методи. Дослідження базується на системному підході до вивчення процесів партнерської взаємодії органів публічної влади та бізнесу в умовах макроекономічної невизначеності. Для досягнення поставленої мети та розв'язання визначених завдань використано комплекс загальнонаукових і спеціальних методів наукового пізнання, зокрема метод наукового абстрагування, аналізу та синтезу при систематизації теоретико-інституційних засад публічно-приватного партнерства, уточнення сутності понятійно-категоріального апарату та виявлення чинників впливу на рівень довіри між суб'єктами; метод порівняльного та критичного аналізу для оцінки наявних інституційних механізмів і фінансових інструментів підтримки підприємництва в Україні; метод системно-структурного та функціонального аналізу у процесі дослідження архітектури цифрових трансформацій і визначенні рольових функцій держави як «сервісної платформи» у відносинах із приватним сектором; метод формалізації та логічного узагальнення при обґрунтуванні пріоритетних напрямів цифрової трансформації взаємодії владних структур і бізнесу та формулювання підсумкових висновків і практичних рекомендацій.

Інформаційно-джерельну базу дослідження становлять нормативно-правові акти України з питань регулювання публічно-приватного партнерства та фундаментальні та прикладні праці вітчизняних науковців з питань публічного управління, економіки та цифрового розвитку.

3. Результати та обговорення

3.1. Теоретико-інституційні засади взаємодії суб'єктів публічного та приватного секторів в умовах високотурбулентного економічного середовища

У сучасних умовах транзитивності економіки функціонування суб'єктів публічного та приватного секторів відбувається в обстановці високої невизначеності та динамічних змін. Збільшення частоти й амплітуди екзогенних та ендегенних шоків (макроекономічна нестабільність, технологічні зрушення, гео економічна трансформація) зумовлює вичерпання потенціалу класичних

моделей державного управління, орієнтованих на жорстке адміністрування, фіскальний контроль та односторонній регуляторний тиск. Виникає об'єктивна потреба у формуванні нової парадигми публічно-приватного партнерства, де держава бере на себе функцію сервісної та інституційної платформи, а бізнес виступає ключовим драйвером відновлення та економічного зростання.

Теоретичний базис дослідження інституційної взаємодії ґрунтується на положеннях неоінституціоналізму, теорії публічного вибору та концепції New Public Management. З позицій неоінституційного підходу, взаємодія публічної влади та бізнесу розглядається як складна система формальних і неформальних правил, норм та інститутів, покликаних мінімізувати трансакційні витрати, знизити рівень інформаційної асиметрії та забезпечити прогнозованість поведінки економічних агентів.

Аналіз сучасних наукових підходів та практики публічного управління дає змогу систематизувати ключові чинники, що детермінують рівень взаємної довіри між органами державної влади та суб'єктами господарювання в умовах макроекономічної турбулентності.

Забезпечення високої ефективності партнерських відносин в умовах турбулентності можливе лише за умови збалансованого функціонування триєдиної системи засад:

- нормативно-правові засади – формування прозорого, конкурентного та стабільного регуляторного середовища, зменшення адміністративних бар'єрів, спрощення процедур дозвільної системи та гарантування конституційних прав;

- організаційні засади – побудова гнучких інституційних форм співпраці (кластери, індустріальні парки, консорціуми), створення діалогових майданчиків для узгодження пріоритетів та зміщення фокусу з контролю на координацію та підтримку;

- ціннісно-мотиваційні засади – високий рівень взаємної довіри, ділова репутація, прозорість прийняття рішень та спільна відповідальність за кінцеві результати соціально-економічного розвитку.

Ключовим системним елементом, що визначає життєздатність партнерських відносин у період макроекономічної турбулентності, є інституційна довіра. У науковій дискусії довіра розглядається не лише як морально-етична категорія, а як фундаментальний економічний ресурс, що спроможний компенсувати недостатність формальних регуляторних механізмів у періоди криз. Низький рівень довіри до державних інституцій з боку бізнесу призводить до зростання тінізації

Таблиця 1

**Ключові чинники впливу на рівень взаємної довіри
між органами публічної влади та суб'єктами господарювання**

Чинник	Характеристика
Прозорість та передбачуваність регуляторного середовища	Стабільність нормативно-правової бази, відсутність раптових та неузгоджених змін у законодавстві, відкритість процесів прийняття державних рішень та прозорість правил гри на ринку.
Рівень інституційної спроможності та відкритості	Здатність державних органів ефективно виконувати свої функції, мінімізувати бюрократичні затримки, забезпечувати зворотній зв'язок та функціонувати в режимі відкритих даних.
Ефективність антикорупційної політики	Зниження рівня корупційних ризиків у дозвільних, контролюючих та фіскальних процедурах, рівність усіх суб'єктів господарювання перед законом.
Цифровізація та автоматизація державних послуг	Переведення взаємодії в електронний формат (e-government), зниження людського чинника, мінімізація суб'єктивізму під час прийняття рішень та надання дозвільної документації.
Захист прав власності та правова захищеність	Гарантування недоторканності приватної власності, ефективність та неупередженість судової системи, спроможність держави захистити бізнес від неправомірного тиску.
Дотримання взаємних зобов'язань (репутаційний чинник)	Послідовність держави у виконанні взятих на себе гарантій (зокрема щодо пільг, субсидій чи партнерських угод) та соціально відповідальна поведінка бізнесу (сумлінна сплата податків, офіційне працевлаштування).
Наявність ініціативних діалогових майданчиків	Функціонування дієвих консультативно-дорадчих органів, спілок, кластерів та електронних платформ для узгодження інтересів влади й бізнесу ще на етапі розробки рішень.

Джерело: узагальнено авторами на основі [6]

економіки, виведення капіталів та падіння інвестиційної активності.

Відповідно, зміна парадигми взаємодії вимагає трансформації публічних органів влади у високоефективні сервісно-орієнтовані структури. Перехід від репресивно-контрольної до сервісно-партнерської моделі забезпечує формування паритетних умов для підприємницької діяльності, підвищує адаптивність бізнесу до зовнішніх ризиків та створює підґрунтя для довгострокової стійкості національної економіки.

3.2. Інституційні механізми та фінансові інструменти підтримки та стимулювання публічно-приватного партнерства в Україні

В умовах підвищеної невизначеності й макроекономічної турбулентності спроможність держави забезпечувати стаке зростання значною мірою залежить від ефективності використання накопиченого потенціалу приватного сектору. За цих обставин інституційні механізми публічно-приватного партнерства (далі -ППП) перетворюються із допоміжних векторів державної політики на фундаментальний базис структурної перебудови економіки. Формування стійкого інституційного середовища передбачає створення системи чітких регуляторних процедур, координаційних органів та нормативно-правових гарантій, які зменшують трансакційні витрати, забезпечують прозорий розподіл ризиків між учасниками та мінімізують інформаційну асиметрію. Саме дієвість інституційної архітектури

визначає, наскільки залучений приватний капітал буде захищеним від екзогенних шоків і готовим до довгострокового інвестування в стратегічно важливі інфраструктурні та соціальні проекти.

Водночас інституційна спроможність держави залишається лише загальною рамкою, яка потребує наповнення дієвими фінансовими інструментами підтримки та стимулювання партнерських відносин. У сучасних умовах обмеженості бюджетних ресурсів та підвищеного ризику для приватних інвесторів традиційне пряме бюджетне фінансування поступається місцем складнішим фінансово-кредитним інструментам, ключове значення серед яких здобувають державні та муніципальні гарантії, співфінансування на засадах паритетності, пільгове оподаткування, надаване в межах спеціальних економічних режимів, а також компенсація відсоткових ставок за залученими кредитами (табл. 2). Застосування зазначених механізмів дозволяє суттєво підвищити банківську привабливість проектів, знизити ціну залучення капіталу та перерозподілити фінансові ризики між публічною владою та бізнесом, гарантуючи тим самим економічну доцільність реалізації масштабних ініціатив.

Разом із тим, оцінка сучасної практики застосування інституційних та фінансових важелів PPP в Україні демонструє наявність суттєвого дисбалансу між декларативними нормами зако-

Таблиця 2

**Порівняльний аналіз основних фінансових інструментів стимулювання
публічно-приватного партнерства в Україні**

Фінансовий інструмент	Переваги	Недоліки	Сфери застосування
Державні та муніципальні гарантії	Знижують ризики дефолту для приватного інвестора; суттєво підвищують інвестиційну привабливість проєктів для міжнародних фінансових інституцій	Створюють потенційні умовні зобов'язання для державного/ місцевих бюджетів; обмежені законодавчими лімітами граничного обсягу боргу	Транспортна інфраструктура, енергетика, комунальне господарство, реалізація масштабних національних та регіональних інфраструктурних проєктів.
Компенсація відсоткових ставок та пільгове кредитування	Знижує фінансове навантаження на обслуговування боргу в початковій (найбільш ризикованій) періоді реалізації проєкту	Залежність від наявності та стабільності бюджетних асигнувань на відповідні програми	Малий та середній бізнес, інноваційні та енергоефективні проєкти, відновлювальна енергетика, агропереробка.
Співфінансування (прямі бюджетні інвестиції / гранти)	Пряме зменшення обсягу необхідних приватних інвестицій; зниження терміну окупності проєкту	Високі корупційні та бюрократичні ризики при розподілі коштів	Соціальна інфраструктура (охорона здоров'я, освіта, спорт), об'єкти критичної інфраструктури
Податкові та митні пільги (у межах спеціальних режимів)	Збільшують операційну рентабельність проєкту; покращують показники грошових потоків	Призводять до короткострокових втрат бюджетних доходів; створюють ризики зловживань з боку окремих суб'єктів.	Індустріальні та технологічні парки, спеціальні економічні зони.
Плата за доступність	Забезпечує стабільний та прогнозований дохід для приватного партнера	Формує довгострокові жорсткі зобов'язання для бюджету	Автомобільні дороги, соціальні та медичні заклади.

Джерело: складено авторами на основі [7]; [8]; [9]

нодавства та реальним рівнем залучення приватних інвестицій. Незважаючи на ухвалення низки базованих на європейських стандартах нормативно-правових актів, практичне реалізування партнерських проєктів ускладнюється надмірною тривалістю підготовчих процедур, недостатньою кваліфікацією публічних управлінців на регіональному рівні та відсутністю гнучких інструментів страхування немережливих ризиків.

Долання зазначених деструктивних тенденцій вимагає глибокого аналізу функціональної спроможності наявних інституцій та критичного перегляду архітектури фінансових інструментів з метою їхньої трансформації у гнучкі адаптивні механізми, здатні ефективно функціонувати в умовах високої невизначеності.

3.3. Пріоритетні напрями діджиталізації та прикладні шляхи цифрової трансформації публічно-приватного партнерства

В умовах високої турбулентності зовнішнього середовища традиційні інституційні механізми взаємодії суб'єктів публічного та приватного секторів втрачають гнучкість, що призводить до зростання трансакційних витрат та посилення бюрократичних бар'єрів. Діджиталізація процесів публічно-приватного партнерства (табл. 3) покликана мінімізувати суб'єктивний людський

чинник, забезпечити абсолютну прозорість прийняття рішень та сформувати стійкий базис інституційної довіри.

Цифрова трансформація виступає не лише технологічним інструментом модернізації державних послуг, а фундаментальним катализатором переходу від контролюючої моделі державного управління до концепції держави як сервісної платформи. Прикладний вектор реалізації зазначених напрямів полягає у формуванні прозорого сквозного цифрового маршруту підготовки та реалізації проєктів. Впровадження технологій розподіленого реєстру (Blockchain) для фіксації юридичних фактів, результатів аукціонів та прав власності уможливорює повне усунення ризиків фальсифікації даних і корупційних зловживань. Крім того, застосування стандартів Open Data у сфері державних закупівель та концесійних конкурсів забезпечує високий рівень конкурентності, залучаючи до співпраці ширше коло потенційних вітчизняних та іноземних інвесторів.

Діджиталізація взаємодії органів публічної влади та бізнесу виступає ключовою передумовою зниження регуляторного навантаження, прискорення оборотності капіталу в інфраструктурних проєктах та формування адаптивної сис-

Пріоритетні напрями цифрової трансформації взаємодії владних структур і бізнесу

Напрямок	Опис
Створення єдиного інтегрованого вебпорталу проєктів ППП	Інтеграція всіх етапів ініціювання, підготовки, проведення конкурсів та моніторингу виконання партнерських угод у межах єдиної цифрової екосистеми з використанням відкритих API-протоколів.
Переведення дозвольно-регуляторних процедур у формат e-Services	Повна автоматизація надання публічних послуг, отриманні ліцензій, сертифікатів та дозволів для суб'єктів господарювання без прямого контакту з посадовими особами.
Автоматизація контролю та моніторингу виконання угод	Залучення алгоритмів аналізу великих даних (Big Data) та смарт-контрактів для відстеження дотримання інвестиційних зобов'язань та цільового використання коштів.
Упровадження цифрових інструментів захисту прав інвесторів	Розгортання автоматизованих систем зворотного зв'язку (e-Feedback) та зашифрованих каналів інформування про регуляторні порушення чи спроби протиправного тиску на суб'єкти господарювання.

Джерело: систематизовано авторами

теми управління, здатної ефективно функціонувати в умовах макроекономічної невизначеності.

4. Висновки. У сучасних умовах високої волатильності економіки та постійного екзогенного тиску традиційна парадигма державного управління, що базується на жорсткому регулюванні та фіскальному контролі, вичерпала свій потенціал, зумовлюючи необхідність концептуального переосмислення засад взаємодії суб'єктів публічного та приватного секторів. З метою забезпечення ефективності та прозорості зазначеної взаємодії необхідно здійснити комплексну цифрову трансформацію всіх етапів підготовки й реалізації партнерських ініціатив. Комплекс прикладних заходів має передбачати розгортання єдиного інтегрованого вебпорталу проєктів публічно-приватного партнерства, суцільний перехід дозвольно-регуляторних процедур у формат e-Services, а також активне впровадження інноваційних цифрових технологій – автоматизованого моніторингу на основі алгоритмів Big Data та смарт-контрактів, технологій Blockchain та стандартів Open Data. Упровадження цих інструментів забезпечить мінімізацію суб'єктивного

людського чинника, усунення корупційних ризиків, гарантування непорушності юридичних фактів і захист прав власності, створюючи цілісну та адаптивну систему партнерства, здатну виступати драйвером сталого економічного зростання України.

Конфлікт інтересів. Автори декларують, що не мають конфлікту інтересів стосовно даного дослідження, в тому числі фінансового, особистісного характеру, авторства чи іншого характеру, що міг би вплинути на дослідження та його результати, представлені в даній статті.

Фінансування. Дослідження проводилося без фінансової підтримки.

Доступність даних. Рукопис не має пов'язаних даних.

Використання засобів штучного інтелекту. Автори підтверджують, що не використовували технології штучного інтелекту при створенні представленої роботи.

Внесок авторів: Т. І. Кадлубович: концептуалізація, формальний аналіз, дослідження, написання – редагування; А. І. Некряч: концептуалізація, методологія – оригінальна чернетка.

REFERENCES

1. Venger, V. V., & Kushnirenko, O. M. (2025). Formuvannia modeli publichno-pryvatnoho partnerstva yak osnovy investytsiinoi polityky Ukrainy [Formation of the public-private partnership model as the basis of Ukraine's investment policy]. *Economic Bulletin of Donbas*, 1(79), 86–94. [https://doi.org/10.12958/1817-3772-2025-1\(79\)-86-94](https://doi.org/10.12958/1817-3772-2025-1(79)-86-94).
2. Palianytsia, M. (2023). Vzaiedodiia vlady i biznesu v realizatsii stratehii mistsevoho rozvytku Nimechchyny: analiz praktyk [Interaction of government and business in implementing local development strategies in Germany: An analysis of practices]. *Scientific Innovations and Advanced Technologies*, 14(28), 166–178. <http://perspectives.pp.ua/index.php/nauka/article/view/7879/7923>.
3. Ovcharuk, E. (2023). Organizatsijno-pravovi mekhanizmy vzaiedodii organiv publichnoi vlady ta biznesu: teoretychni aspekty poniattia [Organizational and legal mechanisms of interaction between public authorities and business: Theoretical aspects of the concept]. *Public Administration Aspects*, 11(1), 35–43. <https://doi.org/10.15421/152305>.
4. Senyshyn, O., Ilkiv, N., & Uholkov, Ye. (2023). Stratehichni napriamy vzaiedodii biznesu, hromadskykh orhanyzatsii i derzhavy v chasy dynamichnykh zmin [Strategic directions of interaction between business, non-governmental organizations and the state in times of dynamic changes].

- mental organizations, and the state in times of dynamic changes]. *Economy and Society*, (56). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-94>.
5. Novachenko, T. V. (2021). *Suspilna dovira yak chynnnyk efektyvnoho publichnoho upravlinnia* [Public trust as a factor of effective public administration: Monograph]. NAPA.
 6. Novachenko, T., Aleksandrov, O., Diachenko, N., & Kovalenko, N. (2021). Efficiency of the innovation policy as a prerequisite for growing public trust. *Derzhavne upravlinnya: udoskonalennya ta rozvytok*, (5). <https://doi.org/10.32702/2307-2156-2021.5.1>.
 7. Verkhovna Rada of Ukraine. (2010). *On Public-Private Partnership* (Law of Ukraine No. 2404-VI of July 1, 2010). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-17>.
 8. Verkhovna Rada of Ukraine. (2019). *On Concession* (Law of Ukraine No. 155-IX of October 3, 2019). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/155-20>.
 9. Verkhovna Rada of Ukraine. (2012). *On Industrial Parks* (Law of Ukraine No. 5018-VI of June 21, 2012). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5018-17>.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

Кадлубович Тетяна Іванівна

кандидат політичних наук, доцент,
завідувач кафедри міжнародних відносин та політичного консалтингу
Інститут права та суспільних відносин Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна»
e-mail: ktanka17@gmail.com
ORCID: 0000-0003-2021-2070

Некряч Анастасія Іванівна

доктор політичних наук, професор,
професор кафедри міжнародних відносин та політичного консалтингу
Інститут права та суспільних відносин Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна»
e-mail: anastasian1947@gmail.com
ORCID: 0000-0001-5058-4145

Tatiana Kadlubovych

Candidate of Political Sciences, Associate Professor,
Chair of the Department of International Relations and Political Consulting
Institute of Law and Public Relations of the Open International University for Human Development
"Ukraine"

Anastasiia Nekryach

Doctor of Political Sciences, Professor,
Professor of the Department of International Relations and Political Consulting
Institute of Law and Public Relations of the Open International University for Human Development
"Ukraine"

Дата надходження статті: 19.05.2026

Дата надходження виправленої версії статті: 30.06.2026

Дата прийняття статті: 23.07.2026

Дата публікації статті: 16.09.2026